

نقش موسیلاز در افزایش مقاومت به خشکی گیاهان در مرحله جوانهزنی و دانه‌رست (مطالعه موردي: اسفرزه و بارهنگ)

۱- مرضیه حاج رضایی، دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت بیابان، دانشگاه یزد
hajrezaie.razieh@gmail.com

۲- حمید سودائیزاده، استادیار دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه یزد

۳- سید علی محمد میرمحمدی میبدی، استاد دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

۴- اصغر مصلح آراني، استادیار دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه یزد

دریافت: ۱۳۹۰/۰۹/۱۰

پذیرش: ۱۳۹۱/۰۴/۱۸

چکیده

جوانهزنی بذر یکی از مهم‌ترین مراحل استقرار گیاهان بوده که اغلب تحت تأثیر تنفس‌های محیطی به ویژه شوری و خشکی قرار می‌گیرد. بذر و میوه تعداد زیادی از گیاهان مناطق خشک دارای لایه‌ای از موسیلاز است که توانایی جذب و حفظ رطوبت بذر در شرایط تنفس رطوبتی را افزایش می‌دهد. به منظور بررسی نقش موسیلاز در مقاومت به خشکی دو گونه اسفرزه (*Plantago major L.*) و بارهنگ (*Plantago ovata Forsk.*) در مرحله جوانهزنی و دانه‌رست، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کامل‌اً تصادفی با چهار تکرار انجام شد. در این آزمایش متغیر اول نوع گونه گیاهی در دو سطح (اسفرزه و بارهنگ)، متغیر دوم سطوح مختلف تنفس خشکی در پنج سطح (۰/۵، ۱/۴۵، ۱/۴، ۱/۳، ۰/۹) و متغیر سوم نوع بذر در دو سطح (با موسیلاز، بدون موسیلاز) بود. صفات مورد مطالعه شامل درصد جوانهزنی، سرعت جوانهزنی، طول ریشه‌چه، طول ساقه- چه بود. نتایج نشان داد که با افزایش تنفس خشکی جوانهزنی و رشد اولیه هر دو گونه مورد بررسی به طور معنی‌داری کاهش یافت ($P < 0.05$). بدوز دارای موسیلاز در مقایسه با بذرهای بدون موسیلاز به میزان کمتری تحت تأثیر اثر تنفس خشکی قرار گرفتند. واکنش اسفرزه و بارهنگ نسبت به تنفس خشکی یکسان نبود. در هر دو نوع بذر (با موسیلاز و بدون موسیلاز)، صدمه ناشی از تنفس خشکی در جوانهزنی و رشد اولیه اسفرزه کمتر از بارهنگ است. به طور کلی نتایج این تحقیق نشان‌دهنده نقش مثبت موسیلاز در حفظ رطوبت و بهبود جوانهزنی بذر در شرایط تنفس رطوبتی است. با این حال میزان تأثیر این ماده بسته به نوع گیاه و حجم موسیلاز موجود در بذر متفاوت است.

واژگان کلیدی: تنفس خشکی؛ جوانهزنی بذر؛ موسیلاز؛ رطوبت بذر.

مقدمه

متabolیکی گیاه به کمبود آب از اهمیت بالایی برخوردار است (Mansouri et al., 2011).

حساسترین مرحله زندگی یک گیاه به تنفس خشکی، مرحله جوانهزنی و دانه‌رست بوده و اگر گیاه بتواند این مراحل را با موفقیت سپری کند، شانس زنده ماندن و استقرار آن زیاد است. از عوامل تأثیرگذار در مقاومت گیاه به تنفس خشکی، توانایی گیاه به جذب آب در حین فرآیند جوانهزنی است که به ساختارهای بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی بذر بستگی دارد. برخی از مواد موجود در

کمبود آب به عنوان یک عامل محدود کننده کاشت گیاهان به ویژه در مناطق خشک به شمار می‌آید. کشور ایران با میانگین بارندگی ۲۵۰ میلیمتر در سال (کمتر از ۱/۳ میانگین جهان) در زمره‌ی مناطق خشک جهان طبقه‌بندی می‌شود (Kochaki et al., 1997).

با توجه به غالب بودن مناطق خشک در ایران، به کارگیری روش‌هایی چون بهره‌برداری صحیح از آب موجود به همراه کشت گیاهان مقاوم به خشکی و همچنین بررسی واکنش‌های مورفولوژیکی، فیزیولوژیکی و

جوانهزنی بذر در تنש‌های خشکی و شوری کمک کرده و نقش مهمی را از نظر اکولوژیکی در چرخه زندگی *Artemisia sphaerocephala* بازی می‌کند. در مطالعه دیگر (Sun, et al., 2012) با بررسی نقش موسیلاز در پراکنش و جوانهزنی بذر گیاه *Alyssum minus* (Brassicaceae) گزارش کرد که موسیلاز موجود در بذر این گیاه نقش مهمی در پراکندگی بذر، چسبندگی بذر به خاک (در نتیجه به حداقل رساندن خطر از بین رفتن توسط آب و شکارچیان) و همچنین از دست دادن آب دانه از طریق افزایش تماس با سطح بستر داشته و می‌تواند به عنوان مخزن آب برای جوانهزنی، به ویژه تحت تنش رطوبت عمل کند. (Ghanem et al. (2010) میزان تولید موسیلاز در شرایط نامساعد محیطی از جمله شوری زیاد افزایش یافته و به جوانهزنی بذر در شرایط مذکور کمک می‌کند.

Clifford et al. (2002) ترکیب و نقش فیزیولوژیکی موسیلاز و پلی ساکارید در گونه‌های *Ziziphus* را در طول دوره تنش خشکی بررسی نمود. در بررسی به عمل آمده از گونه‌های مذکور که در محیط‌هایی با بارندگی نامنظم رشد می‌کنند، مشخص گردید که موسیلاز به عنوان منبعی برای انتقال مجدد مواد محلول جهت تنظیم اسمزی استفاده می‌شود.

این تحقیق به بررسی نقش موسیلاز در مقاومت به خشکی دو گونه اسفرزه (*Plantago ovata*) و بارهنگ (*Plantago major*) در مرحله جوانهزنی و دانه‌رست می‌پردازد. نتایج این تحقیق می‌تواند در شناخت مکانیسم‌های مختلف مقاومت به خشکی گیاهان موجود در مناطق خشک مورد استفاده قرار گیرد.

مواد و روش‌ها

این تحقیق در سال ۱۳۹۰، در محل آزمایشگاه گیاه‌شناسی دانشکده منابع طبیعی دانشگاه یزد انجام شد. بذرهای اسفرزه و بارهنگ از شرکت پاکان بذر اصفهان تهیه و قبل از انجام آزمایش با هپیوکلرید سدیم ۵٪ به مدت ۱ دقیقه ضدغونی و سپس ۳ مرتبه با آب قطر آب‌شویی شد. سپس تعدادی از بذرها به کمک شیوه‌ای مناسب موسیلاز برداری شد.

پوشش بیرونی بذر از قبیل موسیلاز و همچنین سلولز و پکتین موجود در دیوارهای سلولی، میزان جذب آب را افزایش می‌دهند (Ghaderi et al., 2008). موسیلاز از طریق حفاظت از دانه در برابر خشک شدن در زمان جوانهزنی و رشد اولیه گیاهچه با استفاده از حفظ رطوبت (Swarbrick, 1970; Hedge, 1970) و همچنین افزایش سطح تماس بذر با خاک، موجب افزایش رطوبت در دسترس دانه و کاهش تلفات رطوبت می‌شود (Grubert, 1974; Harper & Benton, 1966; Witztum et al., 1969).

بذر و میوه بیشتر گیاهان متعلق به خانواده‌های Asteraceae, Lamiaceae, Brassicaceae, Plantaginaceae که در شرایط بیابانی رشد می‌کنند، دارای لایه‌ای از موسیلاز است که توانایی جذب و حفظ رطوبت بذر در شرایط تنش رطوبتی را افزایش می‌دهد (Gorai et al., 2011).

اسفرزه (*Plantago ovata* Forsk.) و بارهنگ (*Plantago major* L.) از خانواده Plantaginaceae جمله گیاهان تا حدودی مقاوم به خشکی بوده که دارای بذرهای حاوی موسیلاز هستند (Poudel et al., 2002). اسفرزه گیاه علفی و یک ساله، بدون ساقه یا دارای ساقه‌های کوتاه و برگ‌های باریک بوده و گل‌های آن کوچک و به صورت سنبله‌های استوانه‌ای است. از نظر خواص دارویی این گیاه نرم کننده شکم، ضد زخم روده و معده، ضد حرارت و عطش، ضد اسهال، ضد خونریزی سینه، نشاط آور و ضد تب و لرز است. بارهنگ گیاهی است پایا، به طور ظاهری بی‌کرک یا کمی کرک پوش با ساقه‌ای به طول ۷ تا ۱۰ سانتیمتر است. گل‌های این گیاه کوچک و به رنگ سبز متمایل به قهوه‌ای و در خوش‌های دراز استوانه‌ای تجمع یافته‌اند. بارهنگ دارای خاصیت تببر، نرم کننده، تصفیه‌کننده خون، محرک، ضد اسهال، ضد باکتری و برای ناراحتی‌های تنفسی مؤثر است.

بر اساس بررسی‌های انجام شده، تاکنون مطالعه‌ای در زمینه نقش موسیلاز در افزایش مقاومت به خشکی گیاهان به تنش خشکی در ایران صورت نگرفته است. مطالعات انجام شده در این زمینه در سایر کشورها نیز بسیار محدود است. در این زمینه (Yang et al. (2010) با بررسی نقش موسیلاز در جوانهزنی بذر *Artemisia sphaerocephala* در شرایط تنش شوری و خشکی نشان داد که موسیلاز به

در پایان، جهت اندازه‌گیری طول ریشه‌چه و ساقه‌چه ابتدا گیاهچه‌ها بر روی سطح صافی قرار داده شد و سپس خمیدگی ریشه‌چه و ساقه‌چه آن باز و طول ساقه‌چه از محل اتصال به برگ‌های لپه‌ای تا محل تغییر رنگ ساقه‌چه و طول ریشه‌چه از انتهای آن تا محل تغییر رنگ ریشه‌چه اندازه‌گیری شد (Mosleh-Arany et al., 2011). پس از اطمینان از نرمال بودن داده‌ها، جهت آنالیز داده‌های حاصل از صفات مورد آزمایش، از روش تجزیه واریانس و برای مقایسه میانگین‌ها از آزمون چند دامنه دانکن استفاده شد. تجزیه آماری داده‌ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS صورت پذیرفت.

نتایج

جدول ۱ نتایج تجزیه واریانس تأثیر سطوح مختلف خشکی بر درصد و سرعت جوانه‌زنی و همچنین طول ریشه‌چه و ساقه‌چه بذور با موسیلاژ و بدون موسیلاژ دو گونه اسفرزه و بارهنج را نشان می‌دهد. نتایج بیان‌گر آن است که اثر گونه، تنفس خشکی و نوع بذر بر روی صفات مورد مطالعه در این تحقیق معنی‌دار است ($P < 0.01$).

همچنین اثرات متقابل مورد بررسی بر روی بیشتر صفات مورد بررسی (به جزء اثر متقابل گونه با بذر و همچنین گونه با تنفس خشکی و نوع بذر بر روی طول ریشه‌چه) از نظر آماری معنی‌دار است. بر اساس نتایج به دست آمده (شکل ۱) به جزء گیاه اسفرزه در پتانسیل $0/5$ - $1/45$ مگاپاسکال، با اعمال کلیه سطوح تنفس خشکی، جوانه‌زنی هر دو گیاه مورد بررسی نسبت به شاهد به طور معنی‌داری کاهش یافت ($P < 0.01$). بین پتانسیل‌های $0/9$ - $1/45$ - $2/1$ مگاپاسکال، از این نظر تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد.

شکل ۲ اثر تنفس خشکی را بر روی درصد جوانه‌زنی بذرها بذور موسیلاژ و با موسیلاژ نشان می‌دهد. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که بغير از بذور با موسیلاژ در پتانسیل $0/5$ - $1/45$ - $2/1$ مگاپاسکال، جوانه‌زنی هر دو نوع بذر صرف نظر از نوع گونه، در تمامی سطوح مختلف تنفس خشکی به طور معنی‌داری کاهش یافته است. با این حال جوانه‌زنی بذور با موسیلاژ در تمامی سطوح تنفس به طور معنی‌داری از بذور بدون موسیلاژ بیشتر است. در

به این صورت که ابتدا بذرها با استفاده از آب مرطوب و پس از ظهر موسیلاژ، با سایش ملایم بر روی کاغذ صافی موسیلاژ آن‌ها جدا شد. جهت مقایسه تیمارها از آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در چهار تکرار استفاده شد. فاکتورهای مورد بررسی شامل تیمار تنفس خشکی با پنج سطح ($0/0$ ، $0/5$ ، $1/45$ ، $0/9$ ، $2/1$) مگاپاسکال)، گونه گیاهی در دو سطح (بارهنج، اسفرزه) و نوع بذر در دو سطح (با موسیلاژ و بدون موسیلاژ) هستند. به منظور اجرای آزمایش ۲۰ عدد بذر با موسیلاژ یا بدون موسیلاژ دو گونه گیاهی مورد بررسی به طور جداگانه در داخل پتريديش‌های حاوی کاغذ صافی واتمن قرار داده شد و هفت سی‌سی از محلول‌های پلی‌اتلين گلیکول (PEG) جهت اعمال تنفس خشکی یا آب مقطر به عنوان کنترل بر اساس نقشه طرح به محیط کشت اضافه گردید. برای محاسبه میزان PEG لازم از رابطه ميشل زکوفمن به شرح زیر استفاده شد (Nakamora et al., 1990).

$$\eta^2 = \frac{(1.18 \times 10^{-2})C - (1.8 \times 10^{-4})C^2 + (2.67 \times 10^{-4})CT + (8.39 \times 10^{-7})C^2T}{C}$$

که در آن:

C میزان PEG لازم بر حسب گرم در کیلوگرم آب، T دمای محیط که معمولاً 25°C فرض می‌شود و Ψ فشار اسمزی بر حسب مگا پاسکال است.

درب پتريديش‌ها جهت جلوگیری از تبخیر آب با استفاده از چسب بسته گردید و در داخل ژرميناتور در دمای 25°C قرار داده شد. شمارش بذرها جوانه‌زده به صورت روزانه به مدت نه روز و در ساعات معینی از روز انجام گرفت. هنگام شمارش، بذرها بیکاره از جنین آن‌ها پس از رشد، پوسته خود را شکافته و ریشه‌چهای به اندازه دو میلیمتر از بذر خارج شده بود، بذر جوانه زده به شمار آمد. جهت اندازه‌گیری درصد جوانه‌زنی از رابطه زیر استفاده شد:

$$\text{تعداد بذر} / \text{تعداد بذور جوانه زده تا روز } n = \text{درصد جوانه زنی}$$

$$n = \text{شمار روزهای پس از شروع آزمایش}$$

به منظور تعیین سرعت جوانه‌زنی از فرمول ماقویر (Hartman et al., 1990) استفاده شد:

$$Rs = \sum Si / Di$$

$$Rs = \text{سرعت جوانه زنی}$$

$$Si = \text{تعداد بذور جوانه زده در هر شمارش}$$

$$DI = \text{تعداد روز تا شمارش}$$

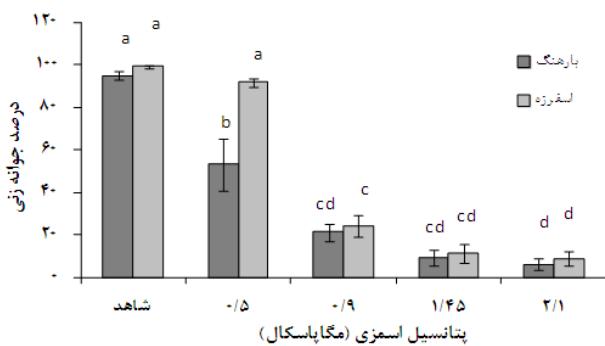
حالی که بذور با موسیلاژ به ترتیب به میزان ۲۰/۶۲ و ۱۵٪ جوانه زده‌اند.

پتانسیل‌های اسمزی ۱/۴۵ و ۲/۱- مگاپاسکال هیچ کدام از بذور بدون موسیلاژ قادر به جوانهزنی نبوده در

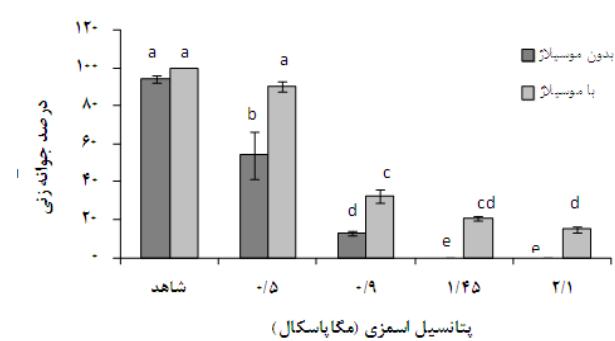
جدول ۱. نتایج تجزیه واریانس صفت‌های مختلف تحت تنش‌های مختلف خشکی (میانگین مربعات)

	متغیرها	درجه آزادی	درصد جوانهزنی	سرعت جوانهزنی	طول ساقه‌چه (cm)	(cm) طول ریشه‌چه
۱۰/۵۱۲**	گونه	۱	۲۰۵۰/۳۱۲**	۳۴۹۲/۷۲۴**	۱/۵۴۰**	۱۰/۵۱۲**
۲۰/۳۵۸**	تنش خشکی	۴	۲۶۱۵۳/۵۹۴**	۱۶۷۹۸/۷۴۳**	۴/۵۳۰**	۲۰/۳۵۸**
۳/۲۸۱**	بذر	۱	۷۵۰/۷/۸۱۲**	۱۵۴۲/۶۴۶**	۰/۵۲۸**	۳/۲۸۱**
۶/۴۶۷**	گونه × تنش خشکی	۴	۱۰۲۷/۶۵۶**	۱۲۱۱/۸۹۹**	۱/۲۴۸**	۶/۴۶۷**
۰/۰۷۶ns	تنش خشکی × بذر	۴	۴۹۴/۵۳۱**	۲۴۷/۲۰۲**	۰/۰۹۰**	۰/۰۷۶ns
۰/۶۴۸**	گونه × بذر	۱	۴۲۷/۸۱۳**	۴۹۴/۵۱۵**	۰/۰۲۸*	۰/۶۴۸**
۰/۰۹۳ns	گونه × تنش خشکی × بذر	۴	۶۹۷/۳۴۴**	۲۹۰/۳۳۹**	۰/۰۵۷**	۰/۰۹۳ns

* و ** به ترتیب معنی‌دار در سطح معنی‌دار ۵٪ و ۱٪ ns نبود تفاوت معنی‌دار

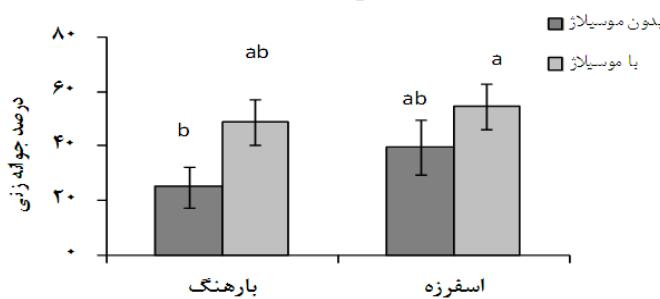
شکل ۱. تأثیر تنش‌های مختلف خشکی بر روی درصد جوانهزنی دو گونه بارهنج و اسفرازه (میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، در سطح ۵٪ آزمون دانکن اختلاف معنی‌داری ندارند).

شکل ۲. تأثیر تنش‌های مختلف خشکی بر روی درصد جوانهزنی بذور بدون موسیلاژ و با موسیلاژ (میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، در سطح ۵٪ آزمون دانکن اختلاف معنی‌داری ندارند).

خشکی، بذرهای موسیلاژ دار نسبت به بذرهای بدون موسیلاژ از درصد جوانهزنی بالاتری برخوردار هستند.

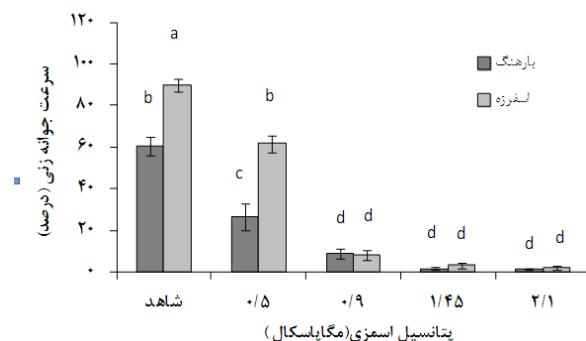
شکل ۳ اثر متقابل نوع بذر و گونه گیاهی را بر روی درصد جوانهزنی بذور نشان می‌دهد. نتایج نشان می‌دهد که در هر دو گونه بارهنج و اسفرازه صرف‌نظر از میزان

شکل ۳. تأثیر نوع بذر روی درصد جوانه‌زنی دو گونه بارهنگ و اسفرزه (میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، در سطح ۵٪ آزمون دان肯 اختلاف معنی‌داری ندارند).

-۰/۵ و ۶۰/۵٪ در شاهد به ۱/۳ و ۲/۲۳ در تیمار ۱/۲-۰/۵ مگاپاسکال کاهش یافت. اگرچه در پتانسیل اسمزی ۰/۵-۰/۵٪ مگاپاسکال اسفرزه نسبت به بارهنگ از سرعت جوانه‌زنی بالاتری برخوردار است، ولی با افزایش میزان خشکی تفاوتی بین دو گونه از نظر آماری مشاهده نگردید.

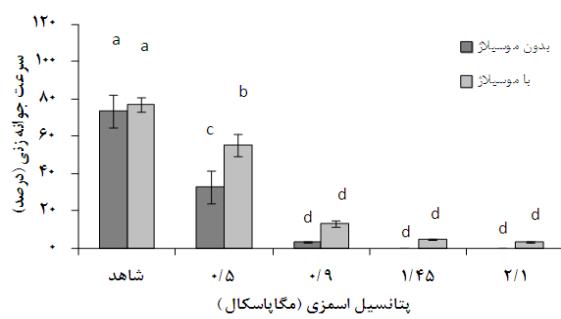
شکل ۴ اثر تنفس خشکی را بر روی سرعت جوانه‌زنی دو گونه بارهنگ و اسفرزه نشان می‌دهد. تمامی سطوح تنفس خشکی سرعت جوانه‌زنی هر دو گونه مورد بررسی را نسبت به شاهد به طور معنی‌داری کاهش داده است. به‌طوری‌که سرعت جوانه‌زنی بارهنگ و اسفرزه به ترتیب از

شکل ۴. تأثیر تنفس‌های مختلف خشکی بر روی سرعت جوانه‌زنی دو گونه بارهنگ و اسفرزه (میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، در سطح ۵٪ آزمون دان肯 اختلاف معنی‌داری ندارند).

موسیلاژ نسبت به شاهد به ترتیب ۷۱/۹۹، ۶۳/۵۴، ۲۱/۶۳ و ۰/۷۳٪ کاهش یافت، در صورتی که درصد کاهش سرعت جوانه‌زنی نسبت به شاهد در بذور بدون موسیلاژ به ترتیب ۱۴/۱۰، ۰/۳، ۰/۷۰ و ۱۰۰ به دست آمد.

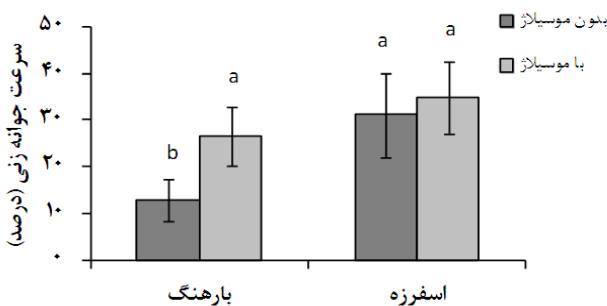
اثر تنفس خشکی و نوع بذر بر سرعت جوانه‌زنی بذرهای در شکل ۵ نشان داده شده است. نتایج نشان می‌دهد که با افزایش میزان تنفس، سرعت جوانه‌زنی در هر دو نوع بذر بدون موسیلاژ و با موسیلاژ کاهش معنی‌داری یافت. با این وجود، بذور موسیلاژ دار در مقایسه با بذور بدون موسیلاژ از سرعت جوانه‌زنی بالاتری برخوردار هستند. به این ترتیب که در سطوح تنفس ۰/۹-۰/۵-۱/۴۵ و ۲/۱-۲/۱ مگاپاسکال، سرعت جوانه‌زنی در بذور با

شکل ۵. تأثیر تنش‌های مختلف خشکی روی سرعت جوانهزنی بذرهای بدون موسیلاز و با موسیلاز (میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، در سطح ۵٪ آزمون دانکن اختلاف معنی‌داری ندارند).

نداشتن موسیلاز به میزان ۱۳/۷۵٪ (به طور معنی‌داری) افزایش داد. اگرچه بذرهای موسیلاز دار اسفرزه داری سرعت جوانهزنی بیشتری نسبت به بذرهای بدون موسیلاز بود. (حدود ۳/۸۱٪) اما این افزایش از نظر آماری معنی‌دار نیست.

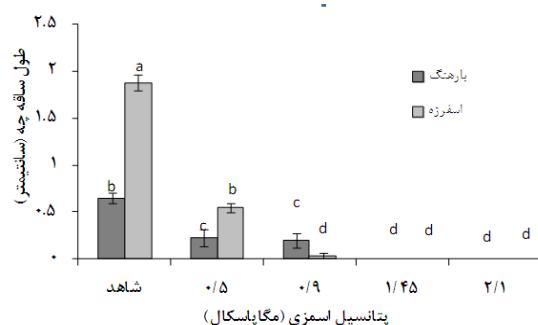
شکل ۶ اثر نوع بذر را بر روی سرعت جوانهزنی دو گونه بارهنگ و اسفرزه نشان می‌دهد. حداقل سرعت جوانهزنی برای بذر بدون موسیلاز بارهنگ (۱۲/۸۹) و حداقل آن برای بذر با موسیلاز اسفرزه (۳۴/۸۹) است. وجود موسیلاز در بذرهای بارهنگ سرعت جوانهزنی را نسبت به حالت

شکل ۶. تأثیر نوع بذر بر روی سرعت جوانهزنی دو گونه بارهنگ و اسفرزه (میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، در سطح ۵٪ آزمون دانکن اختلاف معنی‌داری ندارند).

-۲/۱- مگاپاسکال طول ساقه‌چه هر دو گیاه به صفر رسیده است. در دو پتانسیل اسمزی ۰/۵ و ۰/۹- روند مشخصی در دو گیاه مشاهده نشد، به طوری که در پتانسیل ۰/۵ مگاپاسکال اسفرزه و در پتانسیل ۰/۹- مگاپاسکال بارهنگ از طول ساقه‌چه بیشتری برخوردار است.

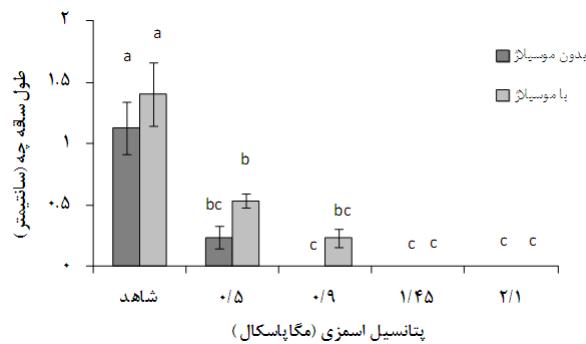
اثر متقابل تنش خشکی و گونه بر روی طول ساقه‌چه دو گیاه مورد بررسی در شکل ۷ نشان داده شده است. نتایج نشان می‌دهد اعمال تمامی سطوح تنش خشکی، طول ساقه‌چه دو گونه بارهنگ و اسفرزه را به طور معنی‌داری کاهش داده، به طوری که در پتانسیل‌های ۱/۴۵- و

شکل ۷. تأثیر تنش‌های مختلف خشکی روی طول ساقه‌چه دو گونه بارهنگ و اسفرزه (میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، در سطح ۵٪ آزمون دانکن اختلاف معنی‌داری ندارند).

بذرهای دارای موسیلاز طول ساقه‌چه تنها در تیمارهای ۱/۴۵ و ۲/۱ به صفر رسیده است. افزون بر آن، در پتانسیل اسمزی ۰/۵-۰/۹-۱/۴۵ دارای موسیلاز به طور معنی‌داری از بذرهای بدون موسیلاز بیشتر بود.

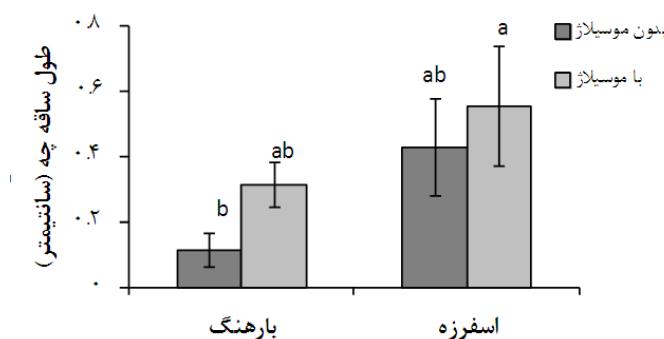
شکل ۸ نشان‌دهنده اثر متقابل تنش خشکی و نوع بذر بر طول ساقه‌چه است. نتایج بیان‌گر آن است که با اعمال تمامی سطوح تنش، طول ساقه‌چه نسبت به شاهد کاهش معنی‌داری یافته است. اعمال پتانسیل‌های اسمزی ۰/۹-۱/۴۵ و ۲/۱-۰/۵-۰/۹-۱/۴۵-۲/۱-مگاپاسکال، طول ساقه‌چه بذرهای بدون موسیلاز را به صفر کاهش داده است در حالی‌که در

شکل ۸. تأثیر تنش‌های مختلف خشکی روی طول ساقه‌چه بذور بدون موسیلاز و با موسیلاز (میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، در سطح ۵٪ آزمون اختلاف معنی‌داری ندارند).

اگرچه بین بذرهای موسیلاز دار و بدون موسیلاز اسفرزه از نظر طول ساقه‌چه اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد، ولی وجود موسیلاز در بذور بارهنگ منجر به افزایش معنی‌دار طول ساقه‌چه گردید.

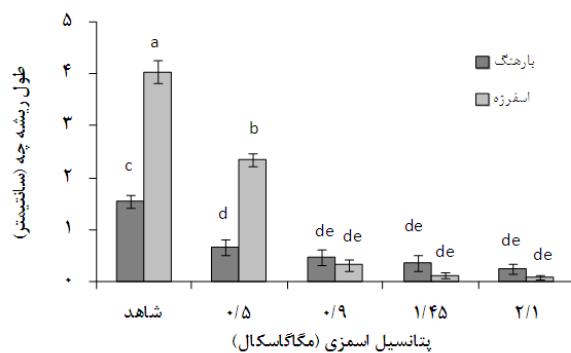
شکل ۹ اثر نوع بذر را بر روی طول ساقه‌چه دو گونه بارهنگ و اسفرزه نشان می‌دهد. بر اساس نتایج، بذور با موسیلاز و بدون موسیلاز اسفرزه نسبت به بذور بارهنگ به طور معنی‌داری از طول ساقه‌چه بیشتری برخوردار هستند.

شکل ۹. تأثیر نوع بذر بر روی طول ساقه‌چه دو گونه بارهنگ و اسفرزه (میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، در سطح ۵٪ آزمون اختلاف معنی‌داری ندارند).

و ۲/۱-مگاپاسکال دو گیاه مورد بررسی از نظر طول ریشه‌چه با هم تفاوت معنی‌داری ندارند، در حالی‌که در پتانسیل ۰/۵-۰/۹-۱/۴۵-۲/۱-۰/۵-۰/۹-۱/۴۵-۲/۱-مگاپاسکال، اسفرزه از این نظر نسبت به بارهنگ برتری دارد.

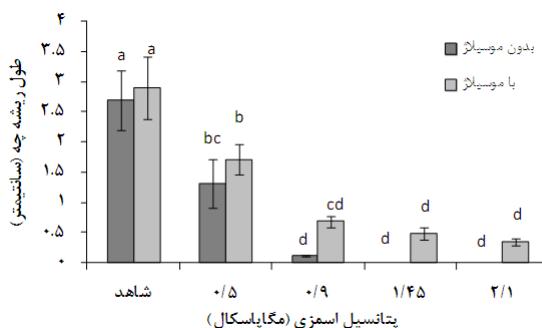
شکل ۱۰ نشان‌دهنده اثر تنش خشکی روی طول ریشه‌چه دو گونه بارهنگ و اسفرزه است. نتایج نشان‌دهنده کاهش معنی‌دار طول ریشه‌چه، با اعمال تمامی سطوح تنش خشکی است. در پتانسیل‌های ۰/۹-۱/۴۵-۲/۱-۰/۵-۰/۹-۱/۴۵-۲/۱-مگاپاسکال، طول ریشه‌چه بذرهای بدون موسیلاز را به صفر کاهش داده است در حالی‌که در

شکل ۱۰. تأثیر تنیش‌های مختلف خشکی روی طول ریشه‌چه دو گونه بارهنگ و اسفرزه (میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، در سطح ۵٪ آزمون دانکن اختلاف معنی‌داری ندارند).

برخوردار هستند. بر اساس نتایج، در تنیش‌های خشکی بذرهای دارای موسیلاژ نسبت به شاهد به ترتیب ۳۴، ۸۳، ۷۶ و ۸۸ سانتی‌متر کاهش یافت، در حالی که این کاهش در بذرهای بدون موسیلاژ به ترتیب ۹۵، ۵۱، ۱۰۰ و ۱۰۰ سانتی‌متر برآورد گردید.

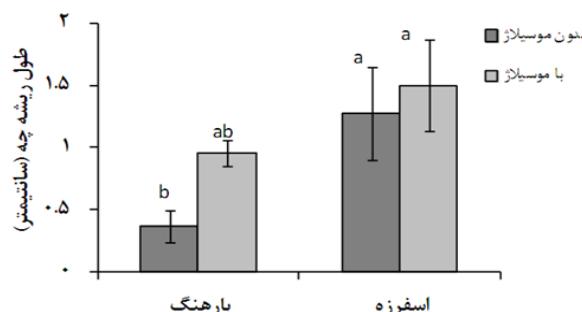
اثر تنیش خشکی را بر روی طول ریشه‌چه بذرهای بدون موسیلاژ و با موسیلاژ در شکل ۱۱ نشان داده شده است. اگرچه با اعمال تنیش خشکی طول ریشه‌چه هر دو نوع بذر نسبت به شاهد به طور معنی‌داری کاهش یافته است، با این حال صرف نظر از نوع گونه، بذرهای بدون موسیلاژ طول ریشه‌چه بیشتری نسبت به بذرهای بدون موسیلاژ

شکل ۱۱. تأثیر نوع بذر بر روی طول ریشه‌چه دو گونه بارهنگ و اسفرزه (میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند در سطح ۵٪ آزمون دانکن اختلاف معنی‌داری ندارند).

اسفرزه در هر دو نوع بذر با و بدون موسیلاژ از طول ریشه‌چه بیشتری نسبت به بارهنگ برخوردار است.

شکل ۱۲ اثر نوع بذر را بر روی طول ریشه‌چه دو گونه بارهنگ و اسفرزه نشان می‌دهد. همانند طول ساقه‌چه،

شکل ۱۲. تأثیر نوع بذر بر روی طول ریشه‌چه دو گونه بارهنگ و اسفرزه (میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، در سطح ۵٪ آزمون دانکن اختلاف معنی‌داری ندارند).

بحث

ممکن است به دلیل حجم بالاتر موسیلاژ موجود در بذر این گیاه باشد، هر چند که در این تحقیق حجم موسیلاژ اندازه-گیری نشد. تمامی سطوح تنفس خشکی مورد بررسی در این تحقیق، سرعت جوانهزنی اسفرزه و بارهنج را نسبت به شاهد به طور معنی‌داری کاهش دادند. اثر تنفس خشکی بر سرعت جوانهزنی در مطالعات زیادی مورد بررسی قرار گرفته است. در این ارتباط (Ali et al. 2010) بیان نموده‌اند که با افزایش تنفس خشکی سرعت جوانهزنی بذور ذرت به طور خطی کاهش می‌یابد.

یافته‌های این محققین نشان‌دهنده این مطلب است که افزایش یک مگاپاسکال تنفس خشکی، سرعت جوانهزنی بذور را به میزان ۲/۸۴ عدد در روز کاهش داد و با افزایش تنفس خشکی زمان لازم برای رسیدن به حداقل جوانهزنی افزایش یافته است. (Abrod et al. 2008) نیز ثابت نمود که افزایش تنفس خشکی منجر به کاهش سرعت جوانهزنی شاهافسر (*Melilotus officinalis*) می‌گردد. سرعت جوانهزنی صفت مهمی در بقایای گیاهان تحت شرایط تنفس خشکی است. سرعت جوانهزنی بالا گیاه را قادر می‌سازد که از عوامل محیطی مانند نور، رطوبت و غیره به نحو مطلوبی در فاصله زمانی کوتاه استفاده نموده و از توانایی بالایی در رقابت با سایر گونه‌ها برخوردار باشد.

نتایج به دست آمده نشان دهنده آن است که بذرهای موسیلاژدار در مقایسه با بذرهای بدون موسیلاژ از سرعت جوانهزنی بالاتری برخوردار هستند. در این رابطه Wardle (1991) et al. گزارش کرد که موسیلاژ پس از مرطوب شدن، مواد تحریک کننده جوانهزنی تولید نموده و به این ترتیب درصد و سرعت جوانهزنی را افزایش می‌دهد. Taylor et al. (2003) بیان نمود که در شرایط نبود تنفس خشکی، موسیلاژ منجر به کاهش سرعت جوانهزنی چنددر می‌شود. بنابراین، به نظر می‌رسد نقش موسیلاژ در افزایش سرعت جوانهزنی در موقعی است که بذر در شرایط تنفس رطوبتی قرار داشته و موسیلاژ با فراهم نمودن و در اختیار قرار دادن آب بیشتر به بذر، باعث افزایش سرعت جوانهزنی آن می‌گردد.

نتایج به دست آمده بیان‌گر این مطلب است که اعمال تمامی سطوح تنفس خشکی طول ساقه‌چه دو گونه بارهنج

این تحقیق به منظور بررسی نقش موسیلاژ در افزایش مقاومت به خشکی دو گونه اسفرزه و بارهنج در مرحله جوانهزنی و دانه رست به اجرا در آمد. صرف نظر از نوع بذر، نتایج آزمایش بیان‌گر کاهش درصد جوانهزنی هر دو گیاه مورد بررسی با افزایش میزان تنفس خشکی است. دلیل کاهش درصد جوانهزنی بذور تحت تأثیر سطوح بالای خشکی را می‌توان ناشی از کاهش پتانسیل آب و اثر خشکی بر کاهش شدید جذب آب و اختلال در فرآیندهای متابولیکی دانست. تنفس اسمزی ناشی از خشکی در جوانهزنی بذور مؤثر بوده و باعث کاهش حرکت آب به داخل بذر و در نتیجه کاهش تورم می‌گردد (Laleh et al., 2009). تعدادی از مطالعات به این نکته اشاره دارند که کاهش رطوبت سلول و همچنین کم شدن ترشح هورمون‌هایی مانند جیبریلیک اسید و کاهش ساخت پروتئین‌ها، در اثر تنفس خشکی، دلیل کاهش تعداد بذور جوانهزنده است (Bagheri, 2009). بر اساس نتایج به دست آمده، با افزایش تنفس خشکی، درصد جوانهزنی هر دو نوع بذر (با و بدون موسیلاژ) به طور معنی‌داری کاهش یافت. با این حال جوانهزنی بذور با موسیلاژ در تمامی سطوح تنفس به‌طور معنی‌داری از بذور بدون موسیلاژ بیشتر بود. در این رابطه (Yang et al. 2010) نیز بیان نمودند که بذور دارای موسیلاژ (*Artemisia sphaerocephala*) در مقایسه با بذرهای بدون موسیلاژ تنفس خشکی را بهتر تحمل می‌نماید و از درصد جوانهزنی بیشتری برخوردار است.

موسیلاژ به عنوان یک ترکیب پلی‌ساقاریدی و آب-دوست توانایی نگهداری مقادیر قابل توجهی از رطوبت را داشته و در افزایش مقاومت به تنفس خشکی بذرهای در حال جوانهزنی، کمک شایانی می‌کند. (Ghanem et al., 2010) Werker (1997) بیان‌گر این است که موسیلاژ، آب را از محلول پلی‌اتیلن گلیکول جذب و آن را از محیط کشت به بذر منتقل نموده و به این ترتیب به بذر در جهت جذب آب لازم جهت عمل جوانهزنی کمک می‌نماید.

با مقایسه دو گونه مورد بررسی، بذور موسیلاژدار و بدون موسیلاژ اسفرزه از جوانهزنی بالاتری نسبت به بارهنج برخوردار هستند. بالاتر بودن جوانهزنی بذور اسفرزه

ساقه‌چه کاهش یافته، اما تأثیر سطوح خشکی بر طول - ساقه‌چه نسبت به طول ریشه‌چه بیشتر است.

Hosseini & Rezvani Moghadam (2006) گزارش داد که طول ساقه‌چه اسفرزه در بین سایر صفات از حساسیت بالاتری نسبت به تنفس شوری و خشکی برخوردار است. با این حال تعدادی از مطالعات بیان‌گر حساسیت کمتر طول ساقه‌چه نسبت به طول ریشه‌چه در برابر تنفس‌های خشکی یا شوری است (Laleh et al., 2009; Wu et al., 2011).

تنفس خشکی منجر به کاهش معنی‌دار طول ریشه‌چه در هر دو نوع بذر نسبت به شاهد شد. با این حال صرف نظر از نوع گونه، بذور با موسیلاژ از طول ریشه‌چه بیشتری نسبت به بذرهاي بدون موسیلاژ برخوردار هستند. تحقیقات مختلف نشان داده است که موسیلاژ دارای نقش‌های فیزیولوژیکی متعددی در گیاه بوده که افزایش انتقال آب در داخل بذر در حین جوانهزنی که ممکن است منجر به افزایش طول ریشه‌چه گردد، یکی از آن‌ها می‌باشد (Ghanem et al., 2010).

نتیجه‌گیری

نتایج این تحقیق بیان‌گر کاهش معنی‌دار جوانهزنی و رشد اولیه بارهنج و اسفرزه در اثر افزایش سطوح تنفس خشکی است. صرف نظر از نوع گونه، تنفس خشکی جوانه‌زنی و رشد هر دو نوع بذر موسیلاژدار و بدون موسیلاژ را کاهش داد، ولی میزان کاهش در بذرهاي بدون موسیلاژ به طور قابل ملاحظه‌ای بیشتر بود. با مقایسه دو گونه گیاهی مورد بررسی در این تحقیق، بذرهاي موسیلاژدار و بدون موسیلاژ گیاه اسفرزه نسبت به بارهنج از واکنش مناسب‌تری برخوردار بودند. با این شرایط، نقش بارز موسیلاژ در کاهش خسارت ناشی از تنفس خشکی را می‌بایست مورد توجه قرار داد. بنابراین وجود موسیلاژ در بذرهاي گیاهان موجود در مناطق خشک می‌تواند عامل مهمی در حفظ بقاء و پراکندگی این گونه‌های گیاهی باشد. با این حال ضروری است که نقش موسیلاژ در شرایط طبیعی و در حالتی که از خاک به عنوان بستر کشت استفاده می‌گردد نیز مورد بررسی قرار گیرد.

و اسفرزه را به‌طور معنی‌داری کاهش داد. در این رابطه Hosseini, & Rezvani (2009) Moghadam (2006) نیز گزارش داد که با افزایش تنفس خشکی، درصد طول ساقه‌چه گونه اسفرزه کاهش می‌یابد. در مطالعه دیگر Tamartash et al. (2010) بیان کرد که با افزایش تنفس خشکی طول ساقه‌چه کاهش می‌یابد. رشد کاهش پتانسیل آب سلول‌های در حال رشد است. از طرف دیگر گیاه برای حفظ شرایط رطوبتی خود مجبور به انجام تنظیم اسمزی بوده (Rad et al., 2012) و برای این امر انرژی متابولیکی خود را جهت مواد حد واسطه و یا تجمع املاح صرف کرده که در آخر رشد طولی اندام‌های اولیه کاهش می‌یابد (Bagheri, 2009).

بذورهاي با موسیلاژ در مقایسه با بذرهاي بدون موسیلاژ از طول ساقه‌چه بلندتری برخوردار است. این امر می‌تواند به دلیل نقش تعديل‌کنندگی موسیلاژ در انتقال آب به گیاه‌چه در حال رشد باشد (Ghanem et al., 2010). در مغایرت با این یافته‌ها، Yang et al. (2010) نشان داد که هرچند بذرهاي دارای موسیلاژ در مواجهه با تنفس خشکی از درصد جوانهزنی بالاتری نسبت به بذور بدون موسیلاژ برخوردار است، ولی طول گیاه‌چه این دو نوع بذر اختلاف معنی‌داری با هم ندارند.

نتایج این مطالعه نشان‌دهنده کاهش معنی‌دار طول ریشه‌چه، با اعمال تمامی سطوح تنفس خشکی است. علت کاهش طول ریشه‌چه با افزایش خشکی، ناشی از وجود مولکول‌های بزرگ پلی‌اتیلن گلیکول و همچنین پتانسیل اسمزی ایجاد شده توسط آن که باعث کاهش جذب آب (Ali et al., 2010) بر اساس نتایج، طول ریشه‌چه در این تحقیق کمتر از طول ساقه‌چه تحت تأثیر تنفس خشکی قرار گرفته است. در پتانسیل ۲۱-۱۴/۵ و مگاپاسکال ساقه‌چه دو گونه مورد بررسی، رشدی از خود نشان نداده است، در حالی که ریشه‌چه در پتانسیل‌های اسمزی مذکور رشد نسبی از خود نشان می‌دهد. به عبارت دیگر، حساسیت ساقه‌چه به تنفس خشکی بیشتر از ریشه‌چه بود.

در راستای نتایج این تحقیق، Ghaderi et al. (2009) بیان نمود که با افزایش تنفس خشکی طول ریشه‌چه و

References

- Abrod, F., Eshghi, L., & Ghadei, A. (2008). Effects of drought stress on seed germination parameters of *Melilotus albus*. National Conference of Seeds Science and Technology, Iran, Gorgan, P. 115, (in Farsi).
- Ali, S., Eslami, V., Behdani, M. A., & Jami-Alahmadi, M. (2010). Mitigation effects of glycine betaine on germination and early growth of *Zea mays* L.. *Iranian Journal of Field Crops Research*, 8, 837-844, (in Farsi).
- Bagheri, A. (2009). The Effect of drought stress on germination, growth, absorbtion efficiency and water use efficiency of hull-less barley genotypes. *Journal of Crop Production Research Environmental Stresses in Plant Sciences*, 1, 39-52, (in Farsi).
- Clifford, S. C., Arndt, S. K., Popp, M., & Jones, H. G. (2002). Mucilage and polysaccharides in *Ziziphus* species: Localization, composition and physiological roles during drought stress. *Journal of Experimental Botany*, 53, 131-138.
- Ghaderi, A., Kamkar, B., & Soltani, A. (2008). Seed science and technology. Mashhad: Jahade Daneshgahi Mashhad Publication, P: 512, (in Farsi).
- Ghanem, M. E., Han, R. M., Classen, B., Quetin-Leclercq, J., Mahy, M., Ruan, C.J., Qin, P., Prez-Alfocea, F., & Lutts, S. (2010). Mucilage and polysaccharides in the halophyte plant species *Kosteletzkyia virginica*: Localization and compositionin relation to salt stress. *Plant Physiology and Biochemistry*, 48, 131-135.
- Gorai, M., Gasmi, H., & Neffati, M. (2011). Factors influencing seed germination of medicinal plant *Salvia aegyptiaca* L. (Lamiaceae). *Saudi Journal of Biological Sciences*, 18, 255-260
- Grubert, M. (1974). Studies on the distribution of myxospermy among seeds and fruits of Angiospermae and its ecological importance. *Acta Biologica Venezuelica*, 8, 315-551.
- Harper, J. L., & Benton, R. A. (1966). The behaviour of seeds in soil II. The germination of seeds on the surface of a water supplying substrate. *Journal of Ecology*, 54, 151-166.
- Hartman, H., Kester, D., & Davis, F. (1990). Plant propagation, principle and practices.
- Hedge, I. C. (1970). Observation on the mucilage of *Salvia* fruits. *Notes Royal Botanic Gardens Edinburgh*, 30, 79-95.
- Hosseini, H., & Rezvani Moghadam, P. (2006). Effect of water and salinity stress in seed germination on *Isabgol* (*Plantago ovata*). *Iranian Journal of Field Crops Research*, 4 , 15-22, (in Farsi).
- Kochaki, A., Soltani, A., & azizi, M. (1997). Plant ecophysiology (2nd ed). Ferdowsi University of Mashhad. 2, 271, (in Farsi).
- Laleh, S., Jami Alahmadi, M., Sharifi, Z., & Eslami, V. (2009). Effect of NaCl salinity stress on germination and seedling growth of *Carthamus tinctorius* L. using three laboratory methods. *Iranian Journal of Field Crops Research*, 9, 19-27, (in Farsi).
- Mansouri, M., Hakimzadeh, M A., Zare Ernani, M., & Mosleh Arany, A. (2011). Effect of drought and salinity stress on germination of *Arbusculiso salsola* and *Anabasis karea*. MSc. Thesis. Faculty of Natural Resources, Yazd University, (in Farsi).
- Mosleh-Arany, A., Bakhshi-Khaniki, G., Nemati, N., & Soltani, M. (2011). Investigation on the effect of salinity stress on seed germination of *Salsola abarghuensis*, *Salsola arbuscula* and *Salsola yazdiana*. *Iranian Journal of Rangelands and Forests Plant Breeding and Genetic Research*, 18, 267-279, (in Farsi).
- Nakamura, Y., Tanaka, K., Ohta, E., & Sakata, M. (1990). Protective effect of Ca⁻² on elongation an intercellular concentration of K⁺ in intact Mung been root under high NaCl stress. *Plant Cell Physiology*, 31, 815-821.
- Poudel, D. D., Horwath, W. R., Lanini, W. T., Temple, S. R., & Van Bruggen, A. H. C. (2002). Comparison of soil N availability and leaching potential, crop yields and weeds in organic, low input and conventional systems in California. *Agricultural Ecology and Environment*, 90, 125-137.

- Rad, M. H., Assareh, M. H., Soltani, M., & Shariat, A. (2012). Water relationship of eucalyptus (*Eucalyptus camaldulensis* Dehn.) under soil drought stress. *Iranian Journal of Forest*, 4, 89-99, (in Farsi).
- Rahimi, A., Jahansoz, M. R., Rahimian Mashhadi, H. R., Pouryosef, M., & Roosta, R. A. (2009). Effect of drought and plant density on yield and phonological stages of Isabgol and French psyllium with using growth degree days. *Electronic Journal of Crop Production*, 2 , 57-74, (in Farsi).
- Sun, Y., Tan, D., Baskin, C., & Baskin, J. (2012). Role of mucilage in seed dispersal and germination of the annual ephemeral *Alyssum minus* (Brassicaceae). *Australian journal of Botany*, 60, 439-449
- Swarbrick, J. T. (1971). External mucilage production by seeds of British plants. *Botanical Journal of the Linnean Society*, 64, 157-162.
- Tamartash, R., Shokrian, F., & Kargar, M. (2010). Effects of salinity and drought stress on *Trifolium alexanderium* L. seed germination properties. *Rangeland*, 4 , 288-297, (in Farsi).
- Taylor, A. G., Goffinet, M. C., Pikuz, S. A., Shelkovenko, T. A., Mitchell, M. D., Chandler, K. M., & Hammer. D. A. (2003). Physico-chemical factors influence beet (*Beta vulgaris* L.) seed germination. In: Nicolas, G., Bradford, K. J., Come, D. & Pritchard, H. W. *The Biology of Seeds: Recent Research Advances*. CABI. p. 433-440.
- Wardle, D. A., Ahmed, M., & Nicholson, K. S. (1991). Allelopathic influence of nodding thistle (*Carduus nutans* L.) seeds on germination and radicle growth of pasture plants. *New Zealand Journal of Agricultural Research*, 34, 185-191
- Werker, E. (1997). Seed anatomy. Bd. 10, Teil 3. *Encyclopedia of plant anatomy*. Gebruder Borntraeger, Berlin.
- Witztum, A., Guterman, Y., & Evenari, M. (1969). Integumentary mucilage as an oxygen barrier during germination of *Blepharis persica* (Burm.) Kuntze. *Botanical Gazette*, 130, 238-241.
- Wu, C., Wang, Q., Xie, B., Wang, Z., Cui, J., & HU, T. (2011). Effects of drought and salt stress on seed germination of three leguminous species. *African Journal of Biotechnology* ,10 , 17954-17961.
- Yang, X., dong, M., & huang, Z. (2010). Role of mucilage in the germination of *Artemisia sphaerocephala* achens exposed to osmotic stress and salinity. *Plant Physiology and Biochemistry*, 48, 131-135.

The role of mucilage in improving germination and early growth of plants under drought stress (Case study: *Plantago ovata* and *Plantago major*)

1-M. Hajrezaie, MSc of Aird Lands Management, Yazd University, I.R. Iran
hajrezaie.razieh@gmail.com

2-H. Sodaeizade, Assistant Professor, Faculty of Natural Resources and Eremology, Yazd University, I.R. Iran

3- A. M. Mirmohammadi Meibodi, Professor, Faculty of Agriculture, Isfahan University of Technology, I.R. Iran

4-A. Mosleh Arani, Assistant Professor, Faculty of Natural Resources and Eremology, Yazd University, I.R. Iran

Received: 01Dec 2011

Accepted: 08 Jul 2012

Abstract

Seed germination as the most important plant development stages can be frequently affected by environmental stress including drought and salinity. The seeds and/or fruits of many species in desert habitats have an external mucilage layer that can increase water holding capacity of seeds under water stress condition. To evaluate the role of mucilage in enhancing of drought tolerance of *Plantago ovata* Forsk. and *Plantago major* L. in seed germination and early growth stages, a completely randomized experiment was conducted in a factorial arrangement with four replications. Plant species (*P. ovata*, *P. major*), drought stress levels (0, -5, -9, -14.5, -21 MPa) and seed type (with mucilage, and without mucilage) were considered as first, second and third factors, respectively. Different variables including germination percentage, rate of germination, stem as well as root length were measured. Results indicate that with increasing drought stress, germination and seedling growth of two plant species were significantly decreased. Seeds with mucilage were less affected by drought stress compared to the seeds without mucilage. Germination and early growth of the two plant species differ in their sensitivity to drought stress and *P. major* was more affected by drought stress. Overall, results indicate that mucilage can improve seed germination of both plant species under drought stress condition. However, the ability of mucilage in improving seed germination depends on type of plant species and amount of seeds mucilage.

Keywords: Drought stress; Seed germination; Mucilage; Seed moisture.